

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra KALANUS (1853?)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 55. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm03-shoot-idm140319431739504/facsimile.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind

Nu er den fuld, den kostelige Snor,
Nu dele du med mig den fulde Glæde:
Den være din, mens jeg dens Udspring søger!

(Gæser).

SANKARA. Vidunderligt! saa Himlen har sig aabnet;
Saa fra dit Paradis du ned er kommen,
Du Bramas Yndling, til os Støvets Børn.
Ei meer i Himlen jeg dig søge skal,
Men med et dødeligt, et halvblindt Øie
Din Herlighed paa denne Jord beskue.
Saa stor en Naade falter knap min Aand;
Ei denne Salighed jeg higer efter,
Ja, mere nær endog du tyktes mig,
Dengang jeg over Stjernerne dig søgte.
Men i din Vidsdom du har selv det villet;
Staa med din Guddomskraft da nu mig bl!
Thi før til Savn og Spøgelse kun vant,
Hvorledes taaler jeg saa høi en Vellyst?
Bered mig selv til Synet af dit Aasyn!
Gjør selv mig værdig til dit Blik at møde!
Bønhør mig, styrk mig, rens mig og forny mig!

Han ilte bort den lykkelige Søn —
Ja, i din Længsel søg kun Gudens Bolig!
Her ved din Gjenkomst skal dig Glæden hilse
Med alle sine Smykker. (Kælder.) Barkas! Barkas!

BARKAS (kommer fra Sidehuset).

Min Herskerinde!

SANKARA. Hvi saa mørkt dit Blik?
Hvor gaaer det Dyret?

BARKAS. Altid lige daarligt:
Den syge Fod er bolnet, Benet hovnet.

SANKARA. Den tro Kameel! Hvor sikkert den mig har
Ved Dag og Nat igjennem Ørknens Sandhav,
Mens villig af din Haand den lod sig lede.
Spar ei paa Olie; Barkas! Hvis du trænger,
Har her vi Adgang til Paladsets Forraad.

BARKAS. Jeg alt mig har forsynet. Intet mangler.

SANKARA. Saa har det Ærende jeg har til dig.
Min Søn og mig er Naade vederfarede,
Thi Himlens Glæde gjestet har vort Tag.
At Glædens Tegn nu hilse kan din Herre,
Naar fra den store Konge hjem han vender,
Maa du mig bistaa! Blomster du mig skaffe,
De skønneste, som Staden har i Eie,
De rigeste paa Farve og paa Duft,